

उदाहरणम्—

‘अकलङ्कं मुखं तस्या न कलङ्की विधुर्यथा ।’

अत्रोपमेयगतमकलङ्कत्वमुपमानगतं च कलङ्कित्वं हेतुद्वयमप्युक्तम्, यथाशब्दप्रतिपादनाच्च शाब्दमौपम्यम् । अत्रैव ‘न कलङ्कविधूपमम्’ इति पाठ आर्थम् । ‘जयतीन्दुं कलङ्किनम्’ इति पाठे त्विव-वत्तुल्यादिपदविरहादाक्षिप्तम् । अत्रैवाकलङ्कपदत्यागे उपमेयगतोत्कर्षकारणानुक्तिः । कलङ्किपदत्यागे चोपमानगतनिकर्षकारणानुक्तिः । द्वयोरनुक्तौ द्वयोरनुक्तिः । श्लेषे यथा—

‘अतिगाढगुणायाश्च नाब्जवद्भङ्गुरा गुणाः’

अत्रैवार्थे वतिरिति शाब्दमौपम्यम् । उत्कर्षनिकर्षकारणयोर्द्वयोरप्युक्तिः । गुणशब्दः श्लिष्टः । अन्ये भेदाः पूर्ववद्बद्धाः । एतानि चोपमेयस्योपमानादाधिक्य उदाहरणानि । न्यूनत्वे दिङ्मात्रं यथा—

‘क्षीणः क्षीणोऽपि शशी भूयो भूयोऽभिवर्धते सत्यम् ।

विरम प्रसीद सुन्दरि! यौवनमनिवर्ति यातं तु ॥’

अत्रोपमेयभूतयौवनास्थैर्यस्याधिक्यम् । तेनात्र ‘उपमानादुपमेयस्याधिक्ये विपर्यये वा व्यतिरेकः’ इति केषांचिल्लक्षणे ‘विपर्यये वेतिपदमन-

कारणमुपमानोत्कर्षकारणं च । तयोर्द्वयोरप्युक्तावेकः । प्रत्येकं समुदायेन वानुक्तौ त्रिविध इत्याद्युक्तप्रकारेण चतुर्विंशतिविधत्वं बोध्यम् । जयतीति । जयः पराभवः स चापकृष्टत्वेन ज्ञानं तस्य च मुखेऽसंभवात्सादृश्ये पर्यवसानमित्याक्षेप इति भावः । द्वयोरिति । अकलङ्किकलङ्किपदयोरित्यर्थः । द्वयोरनुक्तिः उत्कर्षनिकर्षकारणयो-रनुक्तिः मुखे चन्द्रसादृश्यनिषेधेनैवाधिक्यं प्रतीयते । अतिगाढेति । अतिगाढगुणशालित्वमुपमेयगतोत्कर्षकारणं भङ्गुरगुणभागित्वमुपमानाब्जापकर्षकारणम् । पूर्ववदिति । ‘तस्या नाब्जवद्भङ्गुरा गुणाः’ इति, ‘अतिगाढगुणायाश्च नाब्जवद्गुणाः’ इति, ‘तस्या नाब्जवद्गुणाः’ इति प्रकारत्रयमूह्यम् ॥ क्षीणः क्षीण इति । मानिनीं प्रत्युक्तिरियम् । विरमेति । ‘मानात्’ इति शेषः । यातं यौवनं तु अनिवर्ति । यौवनं पुनर्न वर्धत इति तात्पर्यार्थः । अत्र पुनर्वर्धनमुपमानचन्द्रोत्कर्षकारणम् । अपुनर्वर्धनमुपमेययौवननिकर्षकारणम् । उपमानन्यूनतायां व्यतिरेकमस्वीकुर्वतां मतं दूषयति—अत्रोपमेयेति । चन्द्रास्थैर्यमत्रोपमानं बोध्यम् । तेन ‘क्षीणः क्षीणः—’इत्यादावाधिक्यव्यतिरेकेनैव संग्रहसंभवेन विपर्यये वा न्यूनतायां वा ।

1. केषांचिदिति । अलंकारसर्वस्वकाराणाम् ॥

१. ‘वादि’ घ.